

Hr. Kent Kirks problem er jo også – og han havde svært ved at skjule det – at han i virkeligheden er ganske positiv over for i hvert fald det forslag, som vedrører sikring af de små landes rettigheder. Det kunne man næsten ane mellem linjerne at han i virkeligheden var ganske positiv over for.

Han rejste det samme spørgsmål, som hr. Kristian Thulesen Dahl rejste, om et antal lande, der repræsenterer et folkeflertal, skal kunne påtvinges noget af et mindretal. Det er da et synspunkt, som er til at forstå, og en konkret diskussion, som er væsentlig. Men så forstod jeg næsten også hr. Kirk sådan, at hvis det kunne komme ind i forhandlingerne – ligesom hr. Thulesen Dahl sagde – så var der faktisk noget at snakke om. Og det synes jeg var en meget bedre måde at gå ind i debatten på, for så får den konkret form. Så kan den også foregå ude i befolkningen og få en sådan form, at det bliver muligt at få en virkelig debat ikke alene her i Folketingssalen, og det er faktisk hensigten med, at vi har rejst debatten også ved at stille de konkrete forslag her i Folketingssalen.

Vi vil også gerne nå frem til flertalsberetninger i udvalget, beretninger, som kan give en pejling frem til forhandlingerne om memorandumet på, at der faktisk er et flertal i Folketinget, der mener nogle ganske bestemte ting på nuværende tidspunkt, og derefter kan det så gå videre i debatten og ind til forhandlingerne. Det er sigtet med det. Det håber jeg hr. Kirk vil opfatte i den positive ånd, hvori det er tænkt.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Jeg er på sin vis glad for, at hr. Kent Kirk tager ordet for en kort bemærkning og på den måde bidrager til, at vi her i Folketingssalen kan få en seriøs drøftelse af de her ting, noget, som jeg tidligere har haft opfattelsen af at der desværre ikke helt var stemning for.

Jeg må også sige til hr. Kent Kirk, at når hr. Kent Kirk siger, at forslagene her indeholder både ting, som er gode, og ting, som De Konservative er imod, så er det også noget, der er til at forstå.

Jeg kan godt forstå, at man stemmer imod det, hvis der bliver fremsat et beslutningsforslag, som man er uenig i; det er jo ren logik. Men hvis man har den holdning, at man er positiv over for et beslutningsforslag, ja, at man måske endda støtter det, men stemmer imod det, fordi vi jo skal have en folkelig debat, så har jeg sværere ved at forstå det.

Så kan jeg heller ikke forstå, hvorfor man egentlig vedtager dagsordensforslag under forespørgselsdebatter, må jeg erkende. Der vedtager man f.eks., at det, der står øverst på dagsordenen for Danmark i regeringskonferenceforhandlingerne, er udvidelsesspørgsmålet. Jamen skulle vi nu ikke vente, til debatten er helt afsluttet, med at begynde at tage stilling til så konkrete emner? Det ville jo være konsekvensen, hvis man tog hr. Kent Kirks udgangspunkt. Det synes jeg er forkert.

Jeg sagde under mit indlæg tidligere, at nyere lov går forud for ældre lov her i landet, og det betyder også, at vi kan have en retsstilling på EU-området, en holdning til spørgsmålet herinde i Folketingssalen, som vi eventuelt senere reviderer, fordi vi som parti føler, at vi er blevet klogere på et område, vi er blevet overbevist af gode argumenter osv.

Jeg har lagt op til, at Fremskridtspartiet er indstillet på at lade sig overbevise, hvis der er gode argumenter, der kan overbevise os i EU-spørgsmålet. Vi kan lade os rykke, men det er så på baggrund af, at vi har en afklaret holdning, vi ved, hvad vi vil. Så går vi ud i debatten, tager debatten og bliver så eventuelt overbevist om noget andet. Derfor synes jeg altså stadig væk ikke, at argumenterne holder til at afvise forslagene, medmindre man decideret er uenig i dem.

Må jeg så endelig sige til hr. Kent Kirk, at når hr. Kent Kirk forsøger at lave en historie ud af, at nu er Enhedslisten og Fremskridtspartiet enige om nogle ting, at for Fremskridtspartiet drejer det sig aldrig nogen sinde om, hvem vi samarbejder med, men om, hvad vi samarbejder om. Hvis forslagene, der bliver fremlagt, er gode, er vi indstillet på at forhandle og diskutere med de partier, der er i Folketinget til enhver tid, uanset hvem det måtte være.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Hverken hr. Keld Albrechtsen eller hr. Kristian Thulesen Dahl har været i stand til at overbevise mig om, at det her er den rigtige fremgangsmåde. Det er jeg nødt til at konstatere. Jeg mener, at det, partierne burde gøre, er i deres egne folketingsgrupper at fastlægge deres bud ud på, hvordan den fremtidige EU-politik skal være, og så kan vi bagefter tage diskussionen, når vi skal forberede det memorandum, der skal frem til regeringskonferencen.